

ORRESTA 2022-08-10/11

Golf – förvisso, men konferens – kanske några bilder från mingel och prisutdelning. Trevlig atmosfär, dito bana och mycket god mat. Klart godkänt.

Det var ju inte så många år sen vi senast besökte Orresta Club & Konferens. Vägen hit var nog bekant för de flesta. Meteorologerna hade utlovat varmt och soligt väder. Nåja det blir väl bättre tänkte nog de flesta som gav sig av i mulet, lite blåsigt och rentav lite fuktigt på rutorna. E18 var vältrafikerad som vanligt och säkert hördes någon beklagande säga – ”varför måste vi ha dessa j-a långtradare på vägarna”. ”Tåg är ett bra alternativ!” Nåväl, fram kom alla till årets viktigaste ”major” över dagarna 2, i det fagra Västmanland där solen började skymta fram bakom molnen

När vi anlände fanns välbekanta ansikten som tog emot oss – Lisbeth och Hans

Som synes är dagens svensk mer angelägen att kolla in sociala medier, än att anmäla sig. Det är annars något vi brukar beskylla våra barnbarn för.

Nåja, det kanske bara var swish av tävlingsavgift som pågick och det kräver ju en viss koncentration. Samlingen tog viss tid men det var god marginal för både en lunchmacka, driving-range och puttinggreen.

Som vanligt när seniorer träffas kom alla i god tid, ingen i sista minuten här inte.

Nu behövde ingen känna någon press eller prestige (det tror jag ingen i vårt gäng känner) för det var ju 4-mannascramble som gällde. Förvisso Texas-varianten, men vi var ett luttrat gäng, som varit med förr så det var inga problem. Vi fyllde våra vattenflaskor, värme utlovades, och sen gled vi i sakta mak fram emot startplatsen. Där stod Hans Hagberg redo för att ge de sista instruktionerna och ta ett gruppfoto av varje leende lag, innan verkligheten gjorde sig påmind.

Makalösa 63 slag. Värt att hylla.

Godkända 65 slag fick väl duga.

Ettan och tvåan i dagens tävling måste ju publiceras, men lugn alla bilder finns i slutet av detta reportage.

Scramble är annars en rolig och social spelform, där ett misslyckat utslag följs av ett glatt – ”hoppsan” – i tron att någon lagkamrat gör något bättre. Händelse nu inte det, vidtog analys av lägen (vem är bäst härifrån osv.), innan gruppen kunde gå vidare. Strategi på hög nivå alltså.

När väl målgång nåtts var det incheckning på hotellet som gällde. Finputsning, om nu någon trodde att vederbörande kunde bli ännu vackrare än hen redan var. Vi var ju redan fina.

Mingel och fria drinkar väntade och prisutdelning till scramble-vinnarna och Lisbeth och Hans fick åter träda i tjänst.

Denna bild visas inte för att berömma laget, utan för att hylla "farbror" Sven. Vid bollval kunde vi "ungdomar" tycka något och Sven sa - "det där får ni bestämma" och sen efter diverse tveksamheter blev det ändå som Sven ville. Alltid seriös men alltid nära till skratt och uppmuntran. Vilket föredöme !

Nu väntade den emotsedda maten. Förväntningarna var ganska låga då några av våra deltagare hade varit i Orresta och provspelat banan (hm), men också provtit maten, någon månad tidigare. Dom blev inte nöjda – då. Men nu – vilken mat. Fantastisk – rikliga på portioner.

Något som kvällens kock rätteligen fick höra.

Den enda besvikelsen var att dansbandet, som engagerats, körde fel och missade hela avslutningen, så det var ett besviket gäng som på lätta fötter stapplade hem till sängen, för att ladda inför, den alltid så spektakulära, avslutningen av årets "major"

Nu gällde det och som man tränade, utslag, chipning och puttning. Nu j – r gäller det.

Efter rundan lämnades scorekortet in till tävlingsledningen, ofta med kommentaren – ”om inte” osv.....

Efteråt var det ett förväntansfullt gäng som väntade medan prisutdelarna letade efter pokalerna

Priserna delades ut och gick förtjänstfullt till herrskapet Wagner – Laila och Willy. Men det satt långt inne. 4 damer hade samma score som Laila, men hon hade lägst hcp. Scoren var 73.

Willy var ohotad på 72. Mycket bra jobbat, Stort GRATTIS.

Naturligtvis delades massor av välförtjänta priser ut, åtföljda av likaledes välförtjänta kramar och gratulationer. Flera "lucky losers" blev också ihågkomna.

Nu ser vi fram emot nästa års seniorresa, för detta är det roligaste vår fantastiska seniorkommittè ordnar, förutom allt annat kul. Åter till vardagslunken i form av – seniorslaget.

Text: Anders Lindsedt

Foto: Hans Hagberg och Tönis Laks